

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling

6.7.2011

B7-0394/2011 }
B7-0444/2011 }
B7-0462/2011 }
B7-0463/2011 }
B7-0464/2011 }
B7-0465/2011 }
B7-0466/2011 } RC1

GEMENSAMT FÖRSLAG TILL RESOLUTION

i enlighet med artikel 122.5 i arbetsordningen

som ersätter resolutionsförslagen från grupperna:

EFD (B7-0394/2011)

Verts/ALE (B7-0444/2011)

ECR (B7-0462/2011)

PPE (B7-0463/2011)

GUE/NGL (B7-0464)

ALDE (B7-0465/2011)

S&D (B7-0466/2011)

om Indonesien

**Mario Mauro, Filip Kaczmarek, Cristian Dan Preda, Bernd Posselt,
Monica Luisa Macovei, Tunne Kelam, Eija-Riitta Korhola, Sari Essayah,
Elena Băsescu, Zuzana Roithová, Agnès Le Brun, Martin Kastler,
Csaba Sógor, Bogusław Sonik**
för PPE-gruppen
Véronique De Keyser, Mitro Repo, Marc Tarabella,

RC\872922SV.doc

PE465.722v01-00 }
PE465.734v01-00 }
PE465.752v01-00 }
PE465.753v01-00 }
PE465.754v01-00 }
PE465.755v01-00 }
PE465.756v01-00 } RC1

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg

för S&D-gruppen

Marietje Schaake, Marielle De Sarnez, Kristiina Ojuland, Sonia Alfano,

Ramon Tremosa i Balcells, Frédérique Ries, Izaskun Bilbao Barandica,

Alexandra Thein, Louis Michel

för ALDE-gruppen

Charles Tannock, Ryszard Antoni Legutko, Tomasz Piotr Poręba,

Ryszard Czarnecki, Adam Bielan

för ECR-gruppen

Rui Tavares, Raül Romeva i Rueda, Gerald Häfner, Emilie Turunen,

Christian Engström, Barbara Lochbihler

för Verts/ALE-gruppen

Miguel Portas, Marisa Matias

för GUE/NGL-gruppen

Bastiaan Belder

för EFD-gruppen

RC\872922SV.doc

PE465.722v01-00 }
PE465.734v01-00 }
PE465.752v01-00 }
PE465.753v01-00 }
PE465.754v01-00 }
PE465.755v01-00 }
PE465.756v01-00 } RC1

Europaparlamentets resolution om Indonesien

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sin resolution av den 16 december 2010 om den årliga rapporten om de mänskliga rättigheterna i världen 2009 och EU:s politik på området¹,
- med beaktande av att Indonesien invalts i FN:s råd för de mänskliga rättigheterna i maj 2011, samt av att medlemmarna av detta råd är skyldiga att iaktta de högst ställda normerna för främjande och skydd av de mänskliga rättigheterna,
- med beaktande av att Indonesien under 2011 innehar ordförandeskapet i Asean och av Aseans stadga som trädde i kraft den 15 december 2008 samt av att det den 23 oktober 2009 inrättats en mellanstatlig Asean-kommission för de mänskliga rättigheterna,
- med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter som Indonesien ratificerade 2006,
- med beaktande av kapitel 29 i Indonesiens statsförfattning där religionsfriheten garanteras,
- med beaktande av artiklarna 156 och 156a i Indonesiens strafflag med deras förbud mot hädelse, avvikelse från den rena läran och religionskränkning,
- med beaktande av presidentförordningen nr 1/PNPS/1965 om förhindrande av hädelse och missbruk av religioner,
- med beaktande av EU:s uttalande av den 8 februari 2011 om att ahmadier i provinsen Banten nyligen utsatts för angrepp och dödats,
- med beaktande av partnerskaps- och samarbetsavtalet mellan EU och Indonesien och den första omgången i dialogen om de mänskliga rättigheterna som hölls inom ramen för detta i juni 2010 i Jakarta,
- med beaktande av artikel 122.5 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Indonesien är världens största huvudsakligen muslimska nation och dess tradition av åsiktsmångfald, kulturell harmoni, religionsfrihet och social rättvisa har inskrivits i den nationella ideologin ”Pancasila”.
 - B. Antalet angrepp på religiösa minoriteter har avsevärt ökat, framför allt mot ahmadier som själva anser sig vara muslimer, men också mot kristna, buddister och framstegsvänliga organisationer inom det civila samhället.

¹ Antagna texter, P7_TA-PROV(2010)0489.
RC\872922SV.doc

PE465.722v01-00 }
PE465.734v01-00 }
PE465.752v01-00 }
PE465.753v01-00 }
PE465.754v01-00 }
PE465.755v01-00 }
PE465.756v01-00 } RC1

- C. Efter förbudet mot att sprida ahmadiyahmuslimernas lära 2008 har Indonesiens minister för religionsfrågor upprepade gånger efterlyst ett totalförbud mot ahmadiyahmuslimernas samfund, något som redan införts av de tre provinserna Västra Java, Södra Sulawesi och Västra Sumatra. Den 6 februari 2011 gick en folkmassa på minst 1 500 personer till angrepp mot 20 ahmadiyahmuslimer i Cikeusik i provinsen Banten, varvid tre av de angripna dödades och flera andra skadades allvarligt, vilket föranledde en förkastelsedom och ett krav på utredning av det inträffade från Indonesiens presidents sida.
- D. Efter detta angrepp inträffade det den 8 februari 2011 att hundratals människor satte eld på tre kyrkor och angrep en präst i staden Temanggung i centrala Java efter att en kristen person som anklagats för att ha förolämpat islam dömts till fem års fängelse, i stället för att, som angriparna förväntat sig, blivit dömd till döden. Gemenskapen av kristna kyrkor i Indonesien har registrerat 430 angrepp på kristna kyrkor under de gångna sex åren.
- E. Över 150 personer har redan arresterats eller frihetsberövats med stöd av artiklarna 156 och 156a i Indonesiens strafflag. Det finns belägg för att de lokala stadgandena mot hädelse, avvikelser från den rena läran och religionskränkning utnyttjas av extremister för att slå ned på religionsfriheten och hetsa till motsättningar och våld mellan grupperna i samhället.
- F. Den 19 april 2010 fastställde Indonesiens författningsdomstol lagarna mot hädelse och avvikelser från den rena läran och avslog begäran om att de skulle upphävas, en begäran som inlämnats av fyra framstående islamiska lärda och minst sju indonesiska organisationer för det civila samhället och de mänskliga rättigheterna samt fått stöd av minst 40 andra organisationer.
- G. I trovärdiga rapporter från den nationella kommissionen för de mänskliga rättigheterna berättas det att medlemmar av Indonesiens säkerhetsstyrkor brutit mot de mänskliga rättigheterna, bland annat genom tortyr och annan misshandel och onödigt och överdrivet bruk av maktmedel, framför allt i Papua och på Moluckerna. Det är sällan som de ansvariga ställs till svars inför en oavhängig domstol.
1. Europaparlamentet välkomnar det gemensamma uttalandet av den 24 maj 2011 från presidenten, representanhusets talman, talmannen för de regionala företrädarnas råd, talmannen för folkets rådgivande församling, presidenterna för högsta domstolen och författningsdomstolen och andra ledande tjänstemän som velat att "Pancasila" ska vidmakthållas och åsiktsmångfalden skyddas.
 2. Europaparlamentet understryker vilka framsteg Indonesien under de senaste åren gjort för att genomföra demokrati och rättsstatliga förhållanden och fäster stort avseende vid att harmoniska förbindelser mellan Europeiska unionen ska få kvarstå samt fördjupas under många år framöver, såsom det framgår av partnerskaps- och samarbetsavtalet mellan EU och Indonesien.
 3. Europaparlamentet hälsar med tillfredsställelse de utfästelser som gjorts av Indonesien innan landet valdes in i FN:s råd för de mänskliga rättigheterna den 20 maj 2011, bland annat i

RC\872922SV.doc

PE465.722v01-00 }
 PE465.734v01-00 }
 PE465.752v01-00 }
 PE465.753v01-00 }
 PE465.754v01-00 }
 PE465.755v01-00 }
 PE465.756v01-00 } RC1

form av att ratificera alla viktigare internationella instrument för mänskliga rättigheter, framför allt den internationella konventionen om skydd av alla människor mot påtvingade försvinnanden.

4. Europaparlamentet uttrycker sin allvarliga oro över våldet mot religiösa minoriteter, framför allt ahmadiyahmuslimer, kristna, bahaier och buddister. Parlamentet oroar sig över att brotten mot religionsfriheten undergräver de mänskliga rättigheter som garanteras i Indonesiens statsförfattning och innefattar förbud mot diskriminering samt yttrandefrihet, åsiktsfrihet och frihet att hålla fredliga sammankomster.
5. Europaparlamentet uppmanar Indonesiens regering, framför allt ministern för religionsfrågor, och Indonesiens rättsväsen, att garantera att rättsstatliga förhållanden råder och vidmakthålls och att de som utövar våld och hat i religionens namn ställs inför rätta.
6. Europaparlamentet uttrycker djup oro över de lokala stadgandena mot hädelse, avvikelser från den rena läran och religionskränkning, som lämnar utrymme för missbruk, samt det gemensamma ministeriebeslutet från 2008 med förbud mot att sprida ahmadiyahmuslimernas lära och uppmanar de indonesiska myndigheterna att upphäva eller se över dem.
7. Europaparlamentet hälsar med tillfredsställelse det arbete som gjorts av det civila samhället i Indonesien, bland annat muslimer, kristna och konfessionslösa tankesmedjor, människorättsorganisationer samt organisationer mot extremism, för att främja åsiktsmångfald, religionsfrihet, harmoni mellan religionerna och mänskliga rättigheter.
8. Europaparlamentet uppmanar med kraft Indonesiens regering att följa rekommendationerna från FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter och framför allt att inbjuda FN:s särskilde rapportör för religions- och trosfrihet att besöka landet.
9. Europaparlamentet välkomnar den undersökning som gjorts av de blodiga angreppen på ahmadiyahmuslimer i västra Java i februari 2011, vilken lett till att regionala och provinsiella polischefer bytts ut, nio poliser åtalats för tjänstefel och 14 andra ställts inför rätta för de brott som begåtts, och efterlyser en oberoende övervakning av rättegångarna mot de åtalade för att verkligen alla berörda parter ska vederfå sin rättvisa.
10. Europaparlamentet uppmanar de indonesiska myndigheterna att undersöka anklagelser om brott mot de mänskliga rättigheterna som begåtts av medlemmar av säkerhetsstyrkorna och lagföra dem som befunnits ansvariga, också personer i befälsställning.
11. Europaparlamentet vill att alla samvetsfångar som arresterats och åtalats enbart för att de deltagit i fredliga politiska protester omedelbart och villkorslöst ska försättas på fri fot, eftersom detta strider mot andan i den särskilda självstyrelselagen från 2001 där papuaner, molucker och andra etniska och religiösa minoriteter garanteras rätt att uttrycka sin kulturella identitet.

12. Europaparlamentet uppmanar EU:s delegation och medlemsstaternas diplomatiska beskickningar att fortsätta sin noggranna övervakning av situationen för de mänskliga rättigheterna, framför allt i känsliga regioner och Papua, Moluckerna och Aceh.
13. Europaparlamentet påpekar vikten av att de mänskliga rättigheterna tas med som en dimension i den politiska dialogen inom ramen för partnerskaps- och samarbetsavtalet mellan EU och Indonesien, varvid tyngdpunkten särskilt ska vila på religionsfrihet och respekt för minoriteter.
14. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att stödja det civila samhället i Indonesien samt landets människorättsorganisationer, som aktivt främjar demokrati, tolerans och fredlig samexistens mellan olika etniska och religiösa grupper.
15. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Indonesiens regering och parlament, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament, Aseans mellanstatliga kommission för mänskliga rättigheter och FN:s råd för de mänskliga rättigheterna.

RC\872922SV.doc

PE465.722v01-00 }
PE465.734v01-00 }
PE465.752v01-00 }
PE465.753v01-00 }
PE465.754v01-00 }
PE465.755v01-00 }
PE465.756v01-00 } RC1